

Lovforslagets §§ 1—7 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Fremdeles foretog man:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forhøjelse af Grænsen for det Beløb, som i Finansaaret 1942—43 staar til Raadighed til Ydelse af personlige Tillæg til Alders- og Invalidere.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 13).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbøl):

Jeg tillader mig til det høje Tings velvilige Behandling at anbefale Forslag til Lov om Forhøjelse af Grænsen for det Beløb, som i Finansaaret 1942—43 staar til Raadighed til Ydelse af personlige Tillæg til Alders- og Invalidere.

Under Hensyn til Brændselssituationen samt til, at der maa regnes med Tilgang af Rentenydere, anser Regeringen det for rigtigt, at det Beløb, der var til Raadighed til personlige Tillæg i Fjor, i Aar forhøjes med 2 Mill. Kr., fra 15,7 Mill. Kr. til 17,7 Mill. Kr. En saadan Forhøjelse af Raadighedsbeløbet svarer til, at Folkeforsikringslovens Grænse for Ydelse af personlige Tillæg forhøjes fra 7½ til 10 pCt., hvorfor der stilles Forslag om en saadan Forhøjelse til 10 pCt.

Udgiften ved Lovforslaget er beregnet til ca. 4,3 Mill. Kr., hvoraf Staten bærer knap 2/3 og Kommunerne Resten.

Lovforslaget er vedtaget enstemmigt og uden Ændringer i det andet høje Ting, og jeg anbefaler det herved til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Josiassen: Det foreliggende Lovforslag er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting, og efter at den højtærede Socialminister har gjort Rede for dets Indhold, skal jeg ikke gøre mig skyldig i Genta-gelser.

Jeg ønsker dog at udtale Haabet om, at det Beløb, der nu stilles til Raadighed, ca. 17 Mill. Kr., maa blive udnyttet i

samtlige Landets Kommuner. Man har jo nok hørt, at der er enkelte Kommuner, der end ikke har benyttet sig af de 10 eller 12 pCt. af Grundbeløbene, der i sin Tid var Tale om. Jeg haaber imidlertid, at den alvorlige Dyrtdid maa bevirke, at man vil udnytte det Beløb, der nu stilles til Raadighed fra Statens Side. Selv om man kan hævde, at Alders- og Invalidere-entnyderne har faaet Dækning for Dyr-tiden, maa man alligevel indrømme, at Understøttelserne i Almindelighed ikke er af en saadan Beskaffenhed, at der kan være Tale om nogen som helst Flothed, og man maa i Virkeligheden beundre, at disse gamle og mange Gange svage Menesker kan faa det til at løbe rundt med de begrænsede Indtægter, de nu engang har.

Nu siger man jo nok, at Brændsel er blevet billigere, og man nævner navnlig, at Kokspriserne er faldet 50—60 Øre pr. hl. Selvfølgelig betyder dette noget, men Koks-mængden er nu engang meget begrænset, og i hvert Fald kan man jo i meget store Dele af Landet ikke faa Koks, idet man i Landkommunerne og i mange Provins-byer er henvist til at købe indenlandsk Brændsel; og som Forholdene har udviklet sig i Aar med Hensyn til det indenlandske Brændsel, kan dette blive uhyre vanskeligt. Vi ved, at den vaade Sommer har medført, at der endnu staar Millioner af Tørv i Mo-serne, og vi ved ogsaa, at mange af de Tørv, der er kommet i Hus, ikke tilnær-melsesvis har været i en saadan Tilstand, at man kan sige, det er absolut første-klasses Brændsel. Der kan opstaa Van-skeligheder, og disse Vanskeligheder kan føre til, at Brændselet bliver dyrere for Alders- og Invalidere-entnyderne med de begrænsede Indtægter.

Jeg henstiller, som sagt, til Landets Kommuner, at man udnytter hele det Be-løb, der nu stilles til Raadighed, og idet jeg takker den højtærede Socialminister for Fremsettelsen, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig Gen-nemførelse i det høje Ting.

Bækgaard: Paa mit Partis Vegne kan jeg kort anbefale det foreliggende Lovforslag. Det Beløb, der her bevilges, er sikkert tiltrængt og ydes sikkert ogsaa med god Vilje fra alle Sider.